

Csató Gábor úgy véli, a mentőszolgálat csak akkor tud sikeres lenni, ha a lakosság is segíti a munkájukat. A debreceni származású dr. Csató Gábor 2017 januárja óta tölti be az Országos Mentőszolgálat (OMSZ) főigazgatói posztját. Az elmúlt időszakban számos olyan intézkedést vezetett be, mellyel kivívta a mentős szakma megbecsülését, és bajtársaival karöltve folyamatosan arra törekszik, hogy a mentőszolgálat minél hatékonyabb munkát végezzen, minél több életet tudjanak megmenteni. A főigazgató a közelmúltban adott interjút a lapunknak.

A debreceni származású dr. Csató Gábor 2017 januárja óta tölti be az Országos Mentőszolgálat (OMSZ) főigazgatói posztját. Az elmúlt időszakban számos olyan intézkedést vezetett be, mellyel kivívta a mentős szakma megbecsülését, és bajtársaival karöltve folyamatosan arra törekszik, hogy a mentőszolgálat minél hatékonyabb munkát végezzen, minél több életet tudjanak megmenteni. A főigazgató a közelmúltban adott interjút a lapunknak.

Fiatalon, mindössze 33 évesen került az Országos Mentőszolgálat élére. Hogyan fogadta a szakma?

A mentőszolgálat a magyar egészségügy különleges területe, hiszen ez egy félkatonai szervezet. A mentésügy itthon 132 éves múltra tekint vissza, az Országos Mentőszolgálat pedig 71 éves. Évszázados tradícióink, évtizedes szervezeti hagyományaink vannak. Nekem szerencsém volt, hiszen egészen orvostanhallgató koromtól kezdve mentőttem: mentőápoló és mentőtiszt is voltam Hajdú-Bihar megyében, majd végzés után mentőorvosként folytattam a munkát. Ennek köszönhető, hogy hiteles tudtam lenni saját szakterületemen belül is. Alapképesítésemet és szakvizsgámat pedig aneszteziológia és intenzív terápiából szereztem, amiben a szakmai lépéscélokot végigjártam, a Kenézy Gyula Egyetemi Kórházban, majd Budapesten, így ezen a területen is tudtam bizonyítani.

Milyen célokat tűzött ki maga elé főigazgatóként és mik valósultak meg ezekből?

Amikor a pályázatomat írtam, majd amikor a mentőszolgálathoz főigazgatóként megérkeztem, azt láttam, hogy megkopóban van, elhalványult az a fény, amit én még orvostanhallgatóként, a kétezres évek elején tapasztaltam a mentőszolgálatnál: hiányzott az igazi bajtársi közösség, hiányzott a társadalom részéről elengedhetetlen megbecsülés. Legfontosabb célkitűzéseim voltak, hogy ezt a megbecsülést visszaépítsem, és olyan fejlesztéseket kezdeményezzek, amelyek korábban vártak magukra. Koromból és látásmódomból fakadóan elengedhetetlen volt, hogy a rendelkezésre álló új technológiákat, digitális vívmányokat minél hamarabb elkezdjük használni, és kiteljesedjen a digitalizáció kultúrája. Kezden el megújulni az eszköz- és autóparkunk, próbálunk olyan tisztességes bérrendezési útra lépni, amit minden bajtársunk megérdemel. Ma a felsoroltakkal már mind jó úton járunk: a lehetőségekhez mérten digitalizáltuk a mentőszolgálatot, elindult az ágazati béremelés, amibe a mentőszolgálat is beletartozik, sőt, ezenfelül további tízszázalékos béremelést is kaptak a mentődolgozók 2018-ban.

„Más nem is mutatja jobban, hogy milyen megbecsülésnek örvend a mentőszakma, mint az, hogy a Nézőpont Intézet tavalyi felmérése szerint a lakosság több mint 80 százalékának a bizalmát élvezzük, és azoknak, akik találkoztak velünk, több mint 90 százaléka volt elégedett az általunk nyújtott teljesítménnyel.”

Sőt, közösségimédia-kampányainknak köszönhetően látjuk és érezzük, hogy milyen szeretetnek és megbecsülésnek örvendünk.

Miben egyedülálló az Országos Mentőszolgálat?

Európában Bécs után Budapesten indult másodikként önkéntes mentőegyesület 1887-ben. 1948. május 10-én 74 mentőállomással jött létre az Országos Mentőszolgálat. Ma 255 mentőállomásunk van, több mint 8 ezer mentődolgozóval. Ilyen mentőszolgálat nem található sehol a világon. Külföldön többnyire kórházak által felügyelt, alapítványok és magáncégeken keresztül működtetett mentőszolgálatok vannak, de olyan, ami így egységesen az egész országot lefedi és államilag finanszírozott, nincs. Az Országos Mentőszolgálat hungarikum.

Mi jellemzi az eszköz- és autóparkot, és mennyire tudnak lépést tartani a digitalizációval?

A lakosság számára talán az egyik leglátványosabb változás a mentőautókon látható. 2010 óta majd' ezer mentőautót vásárolt a kormány az Országos Mentőszolgálatnak, de ha csak az én vezetésem alatti időszakot nézzük, akkor is elmondható, hogy a teljes aktív gépjárműparkunk felét új autókra cseréltük. Ezzel két év alatt elértük azt, hogy az autóink átlagéletkora 5 év alatt van. Flottánk büszkeségre ad okot, növeli a megbízhatóságot és Európa-szerte egyedülálló. Az idén és a jövő évben újabb 254 mentőautót fogunk vásárolni, a megújulás tehát folyamatos. Emellett hadrendbe állítottuk intelligens fedélzeti termináljainkat is. Ezek a speciális tableteken kapják a mentőautók a riasztást, ezeken töltik ki a mentődolgozók az ellátás adatait, és innen férhetünk hozzá az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térhez, az EESZT-hez. Tavaly mi teljesítettük elsőként az ehhez szükséges kritériumokat, és azóta is minden mentőellátás adata megtalálható az EESZT-ben. Ennek óriási előnye, hogy a beteg és az orvos is azonnal hozzáfér, az orvosok a kórházban a tableten írják alá a beteg átvételét, ami egy időbélyeggel szintén felkerül az EESZT-be, segítve az átlátható egészségügyi ellátást. Az ellátási adatokból keletkezett nagy adatbázisunkat pedig üzleti intelligenciával elemizzük, tükröt tartunk magunk elé, így próbálunk még jobb és még hatékonyabb mentési folyamatokat kialakítani. Ahhoz, hogy hova és milyen mentőautókat telepítsünk, két évvel ezelőtt kezdtük el használni a mesterséges intelligencia vívmányait. Sőt, a mentőszolgálaton belül papírmentessé próbálunk válni: digitális szolgálati lapokat vezettem be, amelyekkel sokkal hatékonyabban tudunk egymással kommunikálni. Próbálunk zöldülni, minél kevesebbet nyomtatni, minél inkább környezettudatosak lenni. Ezentúl bevontuk a lakosságot is az életmentésbe, Szív City néven közösségi újraélesztő applikációt fejlesztettünk, néhány héten belül pedig megjelenik az ÉletMentő applikációnk. Minden olyan eszközt megragadunk, ami segítségünkre lehet abban, hogy még több életet mentünk.

A mentődrónok alkalmazása még a távoli jövő?

Ha ezt egy évvel ezelőtt kérdezi, akkor azt mondtam volna, hogy ez még csak egy vízió. Viszont néhány héttel ezelőtt ez a vízió valóságot öltött. Augusztus végi mentőnapunkon egy újraélesztési gyakorlatnál egy drónra szerelve érkezett a félautomata defibrillátor. A technológia tehát már elérhető, a szabályozási környezet kialakítása zajlik, a jogalkotóknak el kell dönteniük, hogy hogyan és mikor tudunk ezekkel a drónokkal repülni. A mentődrónok alkalmazása nemhogy távoli jövő, hanem a jelen.

Mindez pedig segítheti, hogy még hamarabb a mentés helyszínére érkezen a segítség. Mennyi most átlagosan a kiérkezési idő, miután a mentőket riasztották?

A jogszabályi környezet előírja számunkra, hogy 15 percen belül a helyszínre érkezzünk. Mi arra törekszünk, hogy minél hamarabb ott tudjunk lenni mindenkinél, mert néha a 15 perc is sok lehet. Például egy újraélesztés esetében, ha senki nem csinál semmit a bajbajutottal, míg a mentő kiér, az is késő lehet, ha 5 percen belül érkezünk oda. Arra törekszünk, hogy minél hamarabb ott legyünk, és ne egy egzaktségi időszávhoz ragaszkodjunk. Fontos, hogy mindenkinek a leghamarabb tudjunk ellátást nyújtani, akár azzal, hogy laikus elsősegélynyújtót vagy akár egy drónt küldünk a helyszínre, vagy éppen a legközelebb elérhető mentőegységünket riasztjuk, ami lehet akár mentőmoped vagy helikopter is.

Nagyon aktívak a közösségi oldalakon, és számos kampányt indítottak az elmúlt időszakban. Mérhető ezeknek az eredményessége?

2017 elején kijelentettem, hogy a mentőszolgálat egyedül nem tud sikeres lenni, ha a lakosság nem segíti a munkáját. Ezért indítottuk a közösségimédia- és egyéb kommunikációs felületeken történő kampányainkat. Ma azt látjuk, hogy ezeknek a kezdeményezéseknek, valamint a telefon végén lévő mentésirányítóink segítségének köszönhetően a közterületi újraélesztés eredményei drasztikusan javultak. Sikeredt az elmúlt másfél évben megduplázni a sikeres újraélesztések számát, ez abból látszik, hogy mire kiér a mentő, addig az esetek 80 százalékában már megkezdett újraélesztéshez érkeznek, ahol az emberek nemcsak állnak az összeesett járókelő mellett, hanem a bajbajutottnak valaki már nyomja a mellkasát, vagy esetleg a Szív City alkalmazást használva odament valaki segíteni. Azt látjuk, hogy rendkívül sikeresek a kampányok, sokkal több életet tudunk így megmenteni, nem megyünk el egymás mellett.

Korábban a szakmában nem dolgoztak mentőápoló nők, ön azonban bevonta őket is a munkába. Miért volt ez fontos?

Sokat dolgoztam külföldön, legtöbbit az Egyesült Királyságban, de jártam más európai országokban is, és azt láttam, hogy szinte minden mentőszolgálatnál dolgoznak női mentődolgozók is. Saját mentőszolgálatunkat ismerve pedig tudtam azt, hogy nálunk a nők csak orvosként, mentőtisztként vagy az irányításban tudnak dolgozni. Sem a mentőgépkocsi-vezetői, sem a mentőápolók munkaköre nem volt nyitott számukra.

„Számomra természetes volt, hogy ha ezeket a munkákat külföldön nők is tudják végezni és a magyar kórházakban az ápolók jó része nő, akkor ez nem jelenthet problémát a mentőszolgálatnál sem.”

A testi-lelki teherbírást nem a nem határozza meg. Ráadásul vannak olyan ellátások, ahol másként tud egy női beteghez egy női ápoló szólni. Megnéztük a jogszabályi környezetet, a munkabiztonsági előírásokat, és semmilyen olyan akadályt nem találtunk, ami hátráltatta volna, hogy a nőket a kivonuló munkakörökben is foglalkoztassuk. Ezzel is egy nyitottabb mentőszolgálat felé próbáltunk lépni, és azok a közösségeink, amelyek eddig jórészt férfi közösségek voltak pár mentőállomáson, most már egy-egy női mentődolgozóval gyarapodtak.

Mi a mentőszolgálat legfontosabb célja?

Minden napunkat az teszi ki, hogy azon gondolkodunk, hogyan tudnánk még hatékonyabbak lenni, még több embernek segíteni, még több életet menteni. Ezért kommunikálunk különböző felületeken, ezért elemezzük az adatainkat üzleti intelligenciával, ezért digitalizálódunk: mindent ennek a célnak az érdekében teszünk. Ez ma sincs másként, jelenleg azon dolgozunk, hogy hogyan lehet a telefonos elsősegélynyújtás alapján az újraélesztést még rövidebb idő alatt elvégezni, hogyan lehet még jobban integrálni a drónokat a mentőmunkánál, tovább fáradozunk az eszköz- és az autópark megújításán. De napi operatív tevékenységünk is sok időt ölel fel, hiszen 1,2 millió esetet látunk el egy évben – ez naponta nagyjából háromezer esetet jelent.

A szakmai területről kicsit kanyarodjunk el, és beszéljünk arról, milyen szálak kötik Debrecenhez.


Tősgyökeres debreceninek mondhatom magam, hiszen itt születtem és életem eddigi nagy részét itt töltöttem. Öt éve élek csak Budapesten. A mai napig itt élnek a szüleim és sok barátom is. Az első óvodám, iskolám, munkahelyem mind-mind Debrecenhez köt. Szinte minden hónapban hazalátogatok, és mindig elképedek, hogyan fejlődik a város. A Debreceni Egyetem volt az alma materem, ott végeztem az orvosi egyetem után az egészségügyi menedzser mesterképzésemet is, mert számomra evidens volt, hogy otthon tanuljak. Nagyon jó az egyetemen az oktatási struktúra, felkészültek az oktatók, és az a szemlélet, amit ott tanultam, a mai napig hasznosítható a munkám menedzsment részében.

Úgy gondolom, a nap 24 órájában készenlétben kell lennie, de ha jut idő a pihenésre, mit csinál szívesen a szabadidejében?

A kedvesemmel és a gyermekeimmel töltöm az időt, ami kiváló feltöltődés. Nehéz kiszakadni a mindennapi munkából, ami valóban 24 órás elfoglaltság, hiszen ha bármilyen igazán súlyos esemény történik az országban, arról nekem is tudnom kell, és sok esetben a helyszínre is kell sietnem. Ha kikapcsolódásra vágyom, akkor a futást vagy a fallabdát választom. Előbbiből inspirációt merítek, az utóbbi pedig annyira gyors, hogy nincs időm gondolkodni.

Forrás: haon.hu

Like

- [up](#)
44%
- [down](#)
56%
- A hozzászóláshoz [be kell jelentkezni](#)
-  **Print**
- 2755 olvasás